

Tema: Hvorfor ser ikke vi Gud?

Intro 1: Når man spør en ateist om hvorfor han mener Gud ikke eksisterer, er følgende to argumenter de meste vanlige som blir gitt.

1. Jeg er ikke Gud, derfor eksisterer ikke Han.
2. Dersom det finnes en gud som samtidig er god som de kristne mener, hvorfor gjør han ikke noe med lidelser og urettferdigheter i verden?

Intro 2: Om solen dør, ville det ta 8 min før vi merker at sollyset blir borte. Lyset har hastighet på 300 000 km/s, som tilsvarer, 7,5 ganger rundt jorden på ett sekund. Det betyr at avstanden mellom sola og jorden er på $300\,000 \times 60 \times 8 = 144$ millioner km.

Dersom vi ser mot sola i cirka 15 min, blir våre øyne skadet og vi kan bli blinde.

Intro 3: Supermann kan se mot sola og fly inn i sola uten å bli skadet. Det eneste som kan skade ham, er kryptonitt. Når det skjer, blir han like svak som oss. Han blir sårbar, kan ikke lenger fly og mister rett og slett alle superkrefter.

Temaet er et forsøk på å svare på det første spørsmålet. Uten å ha en nokså tydelig forståelse på hvorfor Gud velger å være usynlig for mennesket, kan man ikke gå videre til det andre spørsmålet.

Slangen var listigere enn alle ville dyr som Herren Gud hadde laget. Den sa til kvinnen: «Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal spise av noe tre i hagen?» Kvinnen sa til slangen: «Vi kan spise av frukten på trærne i hagen. Men om frukten på treet som står midt i hagen, har Gud sagt: Dere må ikke spise av den og ikke røre ved den; for da skal dere dø.» Da sa slangen til kvinnen: «Dere skal slett ikke dø! Men Gud vet at den dagen dere spiser av den, vil øynene deres bli åpnet, og dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.» Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og en lyst for øyet – et forlokkende tre, siden det kunne gi innsikt. Så tok hun av frukten og spiste. Hun ga også til mannen sin, som var sammen med henne, og han spiste. Da ble øynene deres åpnet, og de skjønnte at de var nakne. De flettet sammen fikenblader og bandt dem om livet.

Da hørte de lyden av Herren Gud som vandret omkring i hagen i den svale kveldsbrisen. **Og mannen og kvinnen gjemte seg for Herren Gud blant trærne i hagen.** Men Herren Gud ropte på mannen og sa: «Hvor er du?» Han svarte: «Jeg hørte lyden av deg i hagen og ble redd fordi jeg er naken, og jeg gjemte meg.» Da sa han: «Hvem har fortalt deg at du er naken? Har du spist av det treet jeg forbød deg å spise av?» Mannen svarte: «Kvinnen som du ga meg å være sammen med, hun ga meg av treet, og jeg spiste.» Herren Gud spurte kvinnen: «Hva er det du har gjort?» Kvinnen svarte: «Slangen narret meg, og jeg spiste.» (1 Mos 1-13)

Teksten forteller oss at Adam og Eva *kunne* se Gud og samtale med Ham. Dersom Gud er allmektig og de kunne se Ham, da måtte de ha vært supermennesker. Teksten forteller også

at Adam og Eva var nakne. Med andre ord, de hadde 'superkrefter'. For de frøs ikke og de kunne leve i vintervær uten å bli syke.

Vi kan si at synden er som kryptonitt for mennesket. Synden gjorde at Adam og Eva ble svake og sårbare. De kunne følgende ikke se direkte på Gud. På den andre siden, Gud, i sin herlighet og glans, kunne ikke 'skru ned' Hans allmakt. Av den grunnen måtte Adam og Eva forlate Edens hage, bildet på himmelen hvor Gud er, og Gud måtte trekke seg unna Adam og Eva til en slik avstand at Han lenger ikke ville skade dem.

Hvorfor kan ikke mennesket se Gud? Akkurat som solas kraftige lys kan skade oss syndige mennesker, ville vi mennesker blitt tilintetgjort dersom Gud hadde vist seg for oss med all sin kraft. At mennesket ikke lenger kan se Gud, er fordi det ikke kan se Ham med det blotte øyne og fremdeles leve.

Da sa Herren til Moses: «Også dette som du ber om, vil jeg gjøre, for du har funnet nåde for mine øyne, og jeg kjenner deg ved navn.» «La meg da få se din herlighet!» sa Moses. Han svarte: «Jeg vil la all min godhet gå forbi deg og rope ut for deg navnet Herren. For jeg er nådig mot den jeg viser nåde, og barmhjertig mot den jeg forbarmer meg over. Du kan ikke få se ansiktet mitt», sa han, «for et menneske kan ikke se meg og leve.» Herren sa: «Se, her er et sted tett ved meg; still deg der på klippen! Når så min herlighet går forbi, vil jeg la deg stå i klippekloften, og jeg vil dekke deg med håndflaten til jeg er kommet forbi. Så vil jeg ta hånden bort; da kan du se meg bakfra, men ansiktet mitt kan ingen se.» (2 Mos 33,17-23)

Guds ansikt er en metafor for hele Guds hellige vesen. Det å se Guds ansikt, er å se hele Guds herlighet og glans. Mennesket er blitt sårbart av synden som Superman er skadet av kryptonitt. Når vi ser en skadet Superman, bør vi ikke tror at det er hans opprinnelige og naturlige vesen. Lignende med oss mennesker: vår menneskenatur som vi ser nå, er vår natur, men gjennomsyret av synd. Det er ikke vår opprinnelige natur da vi ble skapt i Guds bilde.

Siden syndefallet bar Gud på en uendelig smerte fordi Han ikke kunne røre ved sine barn, og fordi mennesket ikke kunne få se Ham ansikt til ansikt.

Den som er sett *James Bond: No Time to Die*, ser også en lignende historie. Her har fienden fått tak i barnet til James Bond, som febrilsk prøver å finne beste måten å både ta kverken på fienden og samtidig å redde sitt eget barn.

Djevelen visste at han ikke kunne overvinne over Gud. Han gikk istedenfor etter det Gud elsket høyest. Synden har stjålet oss – menneskene – fra Gud.

Som en god Far, prøvde Gud å komme i kontakt med mennesket. Gjennom hele historien kunne det kjenne på Guds nærvær få følgende måter:

1. Mennesket kjenner i sitt hjerte at Gud eksisterer. Mennesket er tross alt skapt i Guds bilde. Det bærer Guds bilde i seg.
2. Naturen viser mennesket at *noen* må ha skapt det. Verden er jo blitt skapt for mennesket å forvalte.

3. Overnaturlige ting – mirakler. Mennesket opplever som ikke kan forklares med naturvitenskap.
4. Gud taler til mennesket gjennom engler og andre utvalgte personer som Abraham, Moses og andre profeter.
5. Hellige skrifter: Gud inspirerer utvalgte personer til å skrive ned det Han har sagt og åpenbart.

Selv om Gud stadig åpenbarte seg, kunne mennesket ikke se Ham direkte. Den siste måten er da Gud viste seg i menneskets skikkelse – Jesus Kristus. I Jesus kunne Gud la sin herlighet avta for at mennesket kan se ham.

Han var i Guds skikkelse og så det ikke som et rov å være Gud lik, men ga avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik. (Fil 2,6-7)

Det tok Gud tusenvis av år for å kunne realisere sin plan. Som Jesus kunne Gud se og berøre mennesket. Og Jesus sier: 'Den som ser meg, ser Faderen'. Endelig kunne Gud og mennesket se hverandre ansikt til ansikt.

Det store spørsmålet er ikke lenger hvorfor mennesket ikke kan se Gud. Men: når ønsker mennesket å se Gud? For hver gang mennesket går i messe og ser presten løfte den konsekreerte hostien, ser mennesket direkte på Gud. St. Johannes sier det så tydelig i første kapittel i sitt evangelium: 'Ingen har noen gang sett Gud, men den enbårne, som er Gud, og som er i Fars favn, han har vist oss hvem han er. (Joh 1,18)

Gud ønsker ikke bare å se på mennesket; Gud ønsker å bli ett med det. Følgelig, hver gang mennesket mottar Kristi Legeme, blir det ett med Gud. Dette er også et vakkert bilde på det sakramentale ekteskap: mann og kvinne blir ett i foreningen.

Viktig: mens mennesket lever på jorden, kan det nå se Gud i det hellige Brødet. Når Kristus kommer tilbake og dommen gitt, kan kun de som er syndfrie virkelig se den treenige Gud som Han er.